

[Bodil Melgaard Haakonsen]

Udnyttelsen af den offentlige sektors kunsten skal ikke ske på bekostning af private virksomheder, men tværtimod skulle det gerne give de private virksomheder nye muligheder. Og jeg synes nok, det var det, vi skulle drøfte her i Tinget, i stedet for ligesom at føre skyttegravskrig.

De muligheder, der med lovene 383 og 384 blev givet til kommuner og amtskommuner for deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter og samarbejde med aktieselskaber, tog præcis det samme udgangspunkt. Herefter kan vi i CD ikke se nogen rationel argumentation for at gå imod en fordelagtig udnyttelse af de ressourcer og systemer, som har fungeret godt i det danske samfund, og som vi er gode til.

Baggrunden for det skal selvfølgelig være nogle lovrammer, der sikrer imod, at der bliver spillet fandango, kan man vist godt sige, med skatteborgernes penge, og sikrer, at det er en fair konkurrence på lige vilkår, vi byder erhvervslivet. Det kan lade sig gøre, når man holder op med at holde slagsmål i gang mellem den offentlige og den private sektor. Det burde være en forældet indstilling; man må løbende sørge for at følge med i, hvad der sker i virkelighedens verden. Der vil jeg gerne minde om den opstramning af forhåndsgodkendelsen i Elprisudvalget, der blev gennemført under udvalgsbehandlingen af forslaget om elselskabernes udvidede aktiviteter. Det var netop for at sikre mod den konkurrenceforvridning, som ikke nogen kan være interesseret i.

Der er heller ingen, der har lovet, at det på forhånd er problemfrit. Det er en balancegang, og der kan også ske noget, som ikke skulle være sket; men sådan nogle ting kan desværre også ske for de private virksomheder. Der er desværre ikke nogen, der er udstyret med en driftssikker krystalkugle. Var der det, tror jeg ikke, vi ville have hørt historien om Naturgas Syd og heller ikke den om SEAS' tomateventyr, som vi har hørt så meget om i dag.

Det er dybt beklageligt, når der sker sådan nogle ting. På den baggrund kunne man godt vælge at stoppe op og hejse et forbudt-skilt. Men det mener vi i CD ville være en forkert konsekvens. Vi kan også her tilslutte os, hvad energiministeren har ført frem på regeringens vegne bl.a. i sin gennemgang af de eksisterende kontrolmuligheder og mulighederne for at anke Elprisudvalgets afgørelser.

Til slut vil jeg gerne understrege, at CD går ind for en moderne tankegang, der går ud på at få et fordelagtigt samspil mellem det offentlige og den private sektor i stedet for den klassiske krigsførelse. Hvis vi bliver dygtige til at få dette samspil i gang, ligger der både arbejdspladser og eksportmuligheder, som vi har så god brug for.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Fru Bodil Melgaard Haakonsen kom jo vidt omkring. Jeg skal ikke kommentere hele talen, men alene spørge fru Bodil Melgaard Haakonsen, om ikke anden pind i forslaget om motive-ret dagsorden, hvor der jo står, at ny lovgivning underkastes en vurdering af eventuelle konkurrencemæssige konsekvenser, var en lækkerbissen for CD. Jeg tænker også på CD's rolle i regeringen med Erhvervsamordningsministeriet. Her ligger jo noget, man virkelig kan tage fat i.

Jeg ved ikke, om jeg kunne formå fru Bodil Melgaard Haakonsen til at komme med en kommentar til denne pind?

Lone Dybkjær (RV):

Ja, livet ser jo meget enkelt ud for VKZ-partierne: Det offentlige er offentligt, og det er gennemgående ikke særlig effektivt, og det private er privat, og det er gennemgående fint. Når det offentlige lider tab, er der en hel masse problemer, og når det private lider tab, er det bare ærgerligt.

Jeg synes, tingene ser en anelse mere komplicerede ud, hvis man kigger på samfundsstrukturen, og foretager man en gennemgang af, hvordan det offentlige er skruet sammen, og hvem der betaler til hvad og ikke betaler til hvad, så er det jo meget kompliceret.

Det, vi har, er jo, om man vil, en slags matrixbillede, hvor der i nogle sammenhænge er tale om offentlige producenter og i andre sammenhænge er tale om koncessionerede virksomheder eller autoriserede virksomheder. Somme tider er det gratis, somme tider er det delvis finansieret af brugeren, og somme tider er det fuldt finansieret af brugeren. Sådan ser det offentlige billede jo ud. Der er nok aldrig nogen, der for alvor har lavet en kortlægning af det. Vi ved en hel del om det statslige område; jeg tror, vi ved noget mindre om det kom-